

39

přati této dopisem jen byly náplní pravdivy.

Huskarský kouzlek pečeského starosty
V Dobromělích je veselé živobylí. Cetník
střha četníka a vysílejte se bez ustání. By-
lo re na Boží Tělo, pak povedení školá-
ci — dorost sokolský — pokradci v hospo-
dě penize a uzeniny, pak zase do krve
zmlacená na veřejné silnici dorozce při nove-
silnici a za neklokot dny ulukrada pokladá-
na Národní jednoty, návštěvní tabule obec-
ního hozumu do potoka i s listinami, tento te-
denz zase vystěvňovalo četničstvo zneužití škol-
ních děvát a ve všem tom má dorost
sokolský nevýjetí díl. V neděli 29.
června súčasně se Orel slavnosty pojedná-
ly. Na zprávce cestě byl průvod zasy-
pán nejhnujnějším sprasťováním, nadavka-
ním, pokuzky, hučením před soc-domokra-
tičkou kasárnou — hospodě Základovku
v Dobromělích, házeno po průvodu ka-
menem a jeden omráčen a okrváken, ač
ani Orel není! Toto jíž nemohlo přenést
citlivé srdečce p. starosty, jenž z milosti So-
kola a soc. demokratů se stal bohužel sta-
rostou. Sekd ho říkají pro huskarů! Mistro
co měl hulvity s kamennými díly zatkouti
a uplně klidným občanem zjednat svobo-
du, záležal písceň Orlém chodili v kroji
po ulici! Ale, ale, pane starostu! Sokoli
chodí Dobromělici a hulájí jako opila
chama, krom toho nabídli pokoj nikomu a
nabohu chodíké klidně, kteří nabodou ne-
mají jejich krvavou košíři — a toho nevidí-
te? Ory, kterí nikomu jestí neublížili, však
z kroví vylekáte? A to chce být staro-
stou pro všecky? Doufám, že to nemohl
slovní slovo. *Dne 10.7.1913 e. 159*

Sokolská zášť výcho- vává vráhy.

Den 12. 30-12. 1913 e. 300

Děsny případ udal se v Dobromělnicích. Případ, který ukazuje v plném světle, kam dospala sokolská výchova, která pracuje v duchu protitoleraného běsnění. Tak daleko to dopracovalo, že pomáhal neobudovit lidé jiného přesvědčení. Jistí svým hřítem přál sokolskou rabštejnou. Tak se přejatá Sokol na rok 1915? Výchova práce „Lidových Novin“ vydala Sokolům stránské už nese krvavé otvory.

Clenáři si pamatují, jakých násilností se dopouštěli sokolská a lassalácti odchovanci dra. Stránského v Dobromělích po slavnosti Božího Těla r. 1913. Prepadli Orly vracející se ze slavnosti, vylámali tyče z plotu, mlátili jimi do Orly, kamením po nich hrozili a pokládali krevatky.

Perkovy "Hlasy z Hané" tehdy napsaly, že "ani v místě ani v okolí nikdo zabit nebyl. Okrvavení ve jménu pokroku bylo jím malé. Čekaly, aby byl někdo ve jménu téhož pokroku smrtelně zraněn. A nečekaly dluho.

Na Boží narodenin opět r. 1913 nadával školáci, třídníkem Vysloužil z Koberice, hochům našich stoupencům do Orlů a konečně vrátil žákovi Vincenci Kundoví z Hradčan nádej pro psem. Kundka růstal lezej bez sebe v tratičistí kryje. Ihned přivolen kněz, který smírel s různáčkem nočna zapatřil, druhý povoz jel pro obdivuhodného do Brodku, nezastihl a byl však doma. Rybky postláno před králem dr. Friedl a do Nezamyslice.

září zraněnému poskytl první pomoc.
Zák vrah je z rodiny, na jejímž obydli-
vář po čas volob rudy plakát. Zde do-
klad, když smutné ovoce přináší zást Sokol-
a Lassaláky proti Oldřich všepraván. V
znamení prolité krve pokrokářskými rabí-

Nature 7/17 1913 c. 152

Jak to vypadá v hanáckém městechku, když všechno „mokrot“, vidíme nejdříve na Dobromělích, této „okrasné“ a „perle“ celého hejtmanství Přerovského Vrchu, hanba psati, hanba cítit! V této moci ješ prokrok proveden, do nás menešných i podobných! Obecný výbor, místní volební rada, konkurenční výbor, hasiči, narodni jednota, „Sokol“ s bratrským Lassalem - škola i se všemi silami, počínaje „matkou pokrovkyně žen“, jakž nazývána učitelka Slovenská až do spic s řídicím. Od obecního sekretáře a muhrobořidce v příloze též učetele P. Marjánka a, co po starostovi Vyslonžilu a - všecko pokrok, a sice je o jostrefej! A volby? Naš Hájek dostal 23 hlasů, agrárník 24, socialistický Bechyň 150 hlasů. Nerozumí pokrok? Ale takto k nám znáti, že jsou ve pokrovkyně oblečení, Kopecký p. zprávýn, hospody - plán! Peněz málo, dluhy - píno, Záku dosť, ve školce a celého okresu naštěva nejsou a nebudou, kázání a prospech nejbídnutí! Nezdraví aumeni nadatí kněžia na verejně smíšené, posvívají se na a trojiny si z něho sasý, vykrikovávají na něho, psíti o něm nejehořejší věci, to není nic nového! Za to Pál Bušov chraň krivo se podívá na „Sokola“ nebo demokratu - urazili jeť celou obec a mate za krkem kde koň! Jiti v církevní pravidly jest klerikálnismus, a kdo ho si ušustí, jest „oml.“ na něho patří hůl a kamenní. Jiti v červené košili v průvodu napaden a vyskát a delat výtržnosti - to patří kn pokroků. V Dobromělích není pojednání hodláni, na ulici večer není jist nikdo životem, kdo není v pokroku, Ilidze, přijde-li k důkazu sociálně-demokratické, se Fisztrove vyšmíje a členové hliniky musejí byti rádi, když jim není matněno! Na cestě ku Dobromělím, kdo večer nemusí, anechnodi, tam uslyší nejhorší výpoví a uvid, čímž za něž zadlou dopre velkoměstské se nemusí stydět! Mimoheidem řečeno, bydlí tam také pan městec Dobroměl - ale uleďat pořádek, kde pak! Noční prepady, zlodějství, vrásci, pokoutní i podomni karban, shýralost, nemravnost, která se jeví v nápisech na mostech, na stěnách na škole a zvláště na zámku, kdež mi mistnosti Všeobecného soudružení - tof ty znacky hanáckého pokroku! A v této zmenzneválené obci ani cíetněním! Tu by měl jednomu bytí učinil pořádek!

áky prožili Dobroměříci Boží Tělo, ve znamení prolité krve, prožily svátky vánocní, svátky pokče — jaké budou svátky velikonoční?

Budou se úřady zase tak chovat, jako se chovaly při sokolském rabičství na Boží
Tal-2

Z Dobromělic do Dobremělíc. Podepsané korporace městského Dobromělic doprovázené v klerikálních tiskovinách dávají odpověď jednotce pro vždy, že dotud jej budou povozovat za běžnou lháře a podleto na cti utrhnout, pokud nebude mít tuší odvahu, aby se podprostota, darcetnosti a společnosti klasickým klerikálním kníkem, plývajícim jménem říkatelem. V Dobremělících, dne 13. července 1913 Antonín Vysoučil, starosta, m. p. Josef Karel nečený, radní, m. p. Antonín Vláčil, radní, m. p. Karel Kolářík, radní, m. p. Za místní školní rady: Antonín Šestík, předseda, m. p. Vilém Hamerle, místopředseda, m. p. Za konkurenční výbor: Josef Šestofád, předseda, m. p. Bohumil Běhal, místopředseda, m. p. Za Jedenáctku, řídící, starosta Bohumil Běhal, pokladník, m. p. Za Dělnickou tělocvičnou jednotu: (Lásalšky): Ambróz Matoušek, předseda, m. p. František Soviček, jednatel, m. p. Za těloš nesatisfáčitelný sbor: Jan Vrána, nadučitík, m. p. Za Národní Jednota: Marijnáček Rudolf, t. č. předseda m. p. Antonín Novák, jednatel, m. p. Za sbor basísky: Václav Hamerle, předseda, m. p. Karel Kolářík, velitel, m. p. *Neslyšíme z domu*

Ze soudní síně

Dobromělické poměry. V Dobromělicích v okrese Kojetínsku je veřejný život tou měrou otráven, že už rozhodnost a politická rozestrandnost mezi občanstvem ani daleko jí nemůže. Ovšem ale, kde jde o útah na příslušníky stran katolických, to všechny strany protivnou jednu ruku v ruce v dojemné dohodě. Nejvíce mají spadenou na „Orly“, kterým na cti utráždají (nedavno případ p. Hammerle ml., projednávaný v okresním soudu v Kojetíně), že dokonce, jak jeme četli, o Božího Těla je napadli a zkravali. Kápo při této otázce jsou ovšem částečně Sokolci a Laslové. Vrcholem penávnosti spojených partají je vdp. farář P. T. Kubíček. Je takřka zasypaný jak on, tak i jeho přátele hanlivými dopisy tak buhnešského kalibru, že i rozumnejší protivníci vystavují nad jich obsahem své nejhlušší opovržení. Vyskádaly se i u ležáků okřídlenostě: „P. Alois (kaplán) musíme palici razit a faráře zabít.“ „Paseň“ tak zdrcených dobromělických „oveček“ není pro jejich pásiče žádoucí slastí. Jeden případ poumluv, které na faráře P. Kubíčku jeho političtí odpůrci zlovolně vymysleli a jímž padl i v oběť vážený jinak dobromělický rolník p. V. Hammerle st., projednával se v pátek den 28. listopadu 1913 u c. k. okresního soudu v Kojetíně. Dr. Hruban jej tam totíž v zastoupení P. Kubíčka obzabíhal, že při hovoru s brábenkovou Desfoursovou a její společnicí obvinil P. Kubíčka, že rád psal anonymní listy, že píše o dobromělických hanlivé člásky do novin, hlavně však, že napsal falsofikovaný dopis na odvodní komisi, kterou žádala horlivy sokol z Dobromělic Vrána, aby jej odvedl. Vrána při také skutečně odveden byl na zakladě dopisu toho, který psal farář proto, aby se Vráby zhlubin. Jindy to nemohl při psát, než farář, podváděl Vrána byl podepsán oběma křížcitem jmény, které mohly známat jen ten, kdo vede matríky. U přetížení p. Hammerle zapíral, že o faráři nemislil, avšak byl usvědčen. Soudu jemu nadiktoval 30 K pokuty, při nedobytnosti 3 dny vězení a nahradu utrat 48 K. Soud nyní v Dobromělicích horkorevně faráři další už jednoho P. Kubíčka nokoř!

~~Nasineni~~ alto 30 mm
1913. c. 230.

Nášinec 19/10. 1913
~~Ze soudní síně.~~ c. 244

Příspěvky Sokol.

Byla muzika v Pivně. Hudba hrála pěkné kousky divné a jibačí a zábava byla „na div“. Mezi jednotlivými tanci dělala pivinská děvčata v kole „promenádu“ . . . Aby nezahálel pouhým díváním, přidružil se ku dvěma procházejícím se slečnám, Páfalové a Kadlecové sloup dobromělického „Sokola“, pan Hugo Hamrle a „bavil“ je nadmíru zajímavě, to se rozumí o „Orlech“, kteří prý kradou řepu a věci všeliké. Na dotaz jedné slečny, kdo že ty věci ukradl, zvedl Sokol bujary svou „pázi“ levou a ukázal na přitomného náčelníka Orla z Dobromělic pana Hrabčíka se slovy: „To je on, znáte ho?“ Pan Hrabčík se o tom po zábavě za několik dní dozvěděl a podal na Sokola p. Hammerle z Dobromělic advokátem Drem Hrubanem z Olomouce žalobu, v níž se domáhal potrestání dotyčného, který tak pěkně a pravidle „bavil“ pivinská děvčata. V pátek jednalo se u okresního soudu v Kojotíně o obžalobě. Pan Hammerle, řídě se sokolskou přímostí, pravdomluvností atd., a heslem „Přelom!“ brdinně zapíral, ač mu svědkyně přísežně do očí pravdu řekly. Nic nepomohly domluvy soudcovy, aby se přiznal! A konec „bavent“ byl nadmíru smutný. Sokol Hammerle byl odsouzen pro urážku pana Hrabčíka do vězení na 24 hodin, které vzhledem k polehujícím okolnostem mu bylo přeměněno v peněžitou pokutu 20 K. Též zaplatí útraty. Smutně odcházel nebojácný dobromělický Sokol se sokolským odznakem na kabátě, když byl soudně potrestán pro urážku Sokoly nenáviděného Orla. Případ tento opět ilustruje „poctivý“ boj, který vede Sokol proti Orlu. — V Sokolu v Dobromělicích je na odsouzeném „bratra“ nářek veliký velmi . . .

*

*že všemonele byly tehdy paměry dobromělské od hlawy
až do paty, i po vyškovské dekaruji dva obřazky zde a
na mimile straně nalepení.*

Z Vyškova do Dobromělic. Byli jsme povzvaní bratrským odborem „Orla“, bychom členy jeho jako fanfaristé doprovodili na slavnost Božího Těla ze spolkových místnosti do kostela. Těsili jsme se, že budeme moci na venkově účastnit se této církevní slavnosti a doma, že budeme moci vyklidati o tom zbožném, dobrém lidu venkovském, jak uvylekli jsme takové chvaly čisti o venkovském lidu v novinách. A je pravé, že skutečně mnoho zbožných děstafuk videli jsme na slavném průvodu, ale viděli jsme také dosti třek, kteří stojící v kupách, když průvod se obíral, tak nepékne so chovali, že u nás v městě není viděti, by tak urazlivé se nekdo choval při průvodu na Boží Tělo. Nejvíce nás zarazilo že školní děti házely do průvodu turky, ač pp. učitelé stáli velele nich. Když a dospelejší, jak hoši, tak děvčí či starčí prováděli to uličnickví, že házeli po průvodu tarkynky. A když jsme se vraceли z kostela do spolkových místnosti, na moště zkousili jsme, jak ti zbožní pokrokáři zasílají chvalu dobrého lidu venkovského. Ač jsme klidně kráceli, začali pokrokáři napřed vypíšeći „Orlu“, po hlavách haluzim, potom rozdávali na pamětnou holenu „Orlům“ a všem, kdo se jinu namazal. Dosud nemělimo pochopit, proč jsme byli na všechně cestě za blíže due přepradení! Vérn, podobné rabštávství by se jinde nemohlo stát! Nevíme ani, míteli tam p. starosta, či ne. Ten je přece odpovědný za bezpečnost chodců a neviděl jsme, že by moci se sv ho úřadu výtržníky napomenul, by nedělali ostudu obci. Jsme zvědaví, zda aspoň p. starosta se postaral, by pokrokáři rabští byli poufenci, že zjijeme ve správadlaném státě, kde násilí nesmí zůstat bez trestu. Cí se snaželi mo, jaká pověst, následkem toho spustit jednání se o obci ŠÍŘI? Než pokrokáři rabští nebyli nasyceni okrvaváním, které způsobili nedaleko své hostinské místnosti, i my jsme měli okusiti, zač toho v Dobromělicích loket. Když jsme se ubírali na nádraží, pronásledovali nás na život. Záselelo patrně téma pokrokářským výtecům velice na tom, abychom mohli ve Vyškově a jinde dovržít, jak srarové si počínají pokrokářská chška v Dobromělicích. *červenec 1913*

Cochy: Praha I. Eliščina tr. č. 5.

Aj, jaké to košivo rodí socialisticko-pokrokářská Haná. Jak zvídíš jen jí pohledy na mnohých místech na Hané a jak Hanák není jí na mnohých místech slechetcem rolníkem, výhradně spíše je podoben zulivému, všecky mravného i náboženství ztěžujícemu anarchistovi v městě ukazuje nejlepší poměry v Dobromělicích, jichž by byly si koněně sfády všimnouti. Den dosud v dobré paměti pranic do dálně bezbranných lidí, kteří jen proti byli na všechně cestě přepadení klacky a okrvavení, že se děstastili průvodu na Boží Tělo. Ryáš, který měl občana zabít, byl od c. k. soudu v Kojetíně odšouzen na 12 hodin vězení. Ostatní ryáši byli propuštěni a myslí se tomu chechtají v socialistickém „HL“. Lidé, Nemohlomani ani 14 dní a byl přepraden na všechně silnici z večeře dozorec při stavbě silnice. A tomu všemu se dobromělský „pokrok“ jen směje a má rádost ze kvých „hocháků“, odcovávaných tak zdárno mezi Lassaly a Sokoly. Pan starosta v obci nevládne, zde vládnu rízení Hammerli, Kolářík a Fistrové — měli proti nim něco dokolika — pan starosta zamílko dvěrce a myslí si: „Vysvraťte mi na silnici kamenní!“ Před týdnem však došlo i na „pokrok“. Z obecního hostince zmizela pokladnice na dary ve prospěch pokrokářského národního jednoty a zároveň zmizela se steny i tabule drátém opatřená, na níž byly vyuřešovány střední listiny. Pokladničký někdo a tabule byla nalezena — v potoku. Při výběhu zemských závěrocenou kurii dostal kandidát katolický 23 hlasů, pokrokářsko-agrární 24 hlasů a socialistický demokrat 150 hlasů. Kdo dal socialistickému demokratu ty blázny? Nebyly majetnici hanáckých pozemků, jimž jest jíž agrárníků pokrokáři již mala — proto-borem pádem lett v nároči socialistické demokracie?

Cerilla-Methodějského

*Dan
7/6
1913
143
L.*

*Jsem li narozený volbý, zvolením obce jsem také ukazuje
během celého svého života, jaká byla obec dobromělská v roce
1913! My jsme surrogočtí byla dovršena, byly konec roku 1913 matiškou —
tj. jíž byly zvoleny zvolenými volebními listinami tříkrát proti faráři obce až
při všechno své vlastních volbách! To výkon jen velice pevně, to bylo hlasba
čerti! Zplatí již poslední roufala hlasba, která měla všechno všechno,
zmíti a všechno! Tyto letky byly napjeny, zaučkané měrem*

Děstojny faruši úřadce

Vnasi Matrice křestní stopy reánu:

Anno persecutionis Tortensonianae in Moravia crudelissimae 1643.
Ego magister Jacobus Augustinus Rumpelius Moravus Chvalkovicensis
olomucium versus ab eodem hoto parochia Ottaslavicensi, Bredli-
censi et Dobromielicensi ac denum Kichovia (Kyjov) pulsus,
Pragam ad festum nativitatis B. Mariae V. perveni. Ibidem
ad decanatum Smetensem (Smečno) promotus. Smetenam veni
17 Octobris anni eiusdem ut supra (1643)
Rumpelius působil jahod. děkan Smečensky a celého kraje slánského
děkanu do r. 1656.

Děkanský úřad na Smečné.

pro pamětní knihu.

188. J. Švoráček

podávají všechny starostem, c.k. i řádům, nejd. K. a. Konzistoři
 vzděláním k nim výsadu, farářové - jenž lehky karel těžce nemocen,
 (kter pochyby, aby ho dotloučli) daleký byl zaslán starostovi a doněto-
 lice i celé farářové radosti, kou i do byvalého písobistě.
 Všedek byl, že starosta vyložil z dobrovolnic svou lásku po-
 kaskový výbor slavní a sdělit moudrojím paníom, že do tohoto
 serem povídá všecky starosty z obcí při farářových, aby byly
 urzhadnuté, co se má udělati, jesto prý i dopisem učesné
 jest natisknuto, je jak se farář nedrží, lade rábit
 farář zapalena a kostel těž. Počítací náštěvě letáků nečetli
 jen o něm slyšeli, měl být předstávan - nášdov však ho ani
 včetně nechcel pro jeho hanibný obsah. Korenného horala zna-
 myjí osudění hanobitel kněžstva p. Vilém Hamerle člen
 obce vybou a dobrovolnic a přečetl ho. Starosta a jiní pisa-
 telé farářovi podali minění tato: 1. Měly být malyti vyzván, aby
 z dobrovolnic se vzdálil 2. Měly být zřízena komise plesá vypa-
 ruje plesnost bu nejd. K. a. Konzistoři v Olomouci a za'roudu 2a'-
 dost, aby farář byl odstraněn 3. Měly být nařízena rostření noční
 hledka, aby někdo kostela faru nerapálil 4. Měly být karidy
 z pětadvaceti říčí, co kdo proti faráři věří. Ta prvnímu se
 nedrží žil nášdov za 4. podlo, jesto nikdo nicho neučetil, čten
 vybou p. Vilém Hrbáček farář hájil a všechny řekl, že vše co n
 letáku jest, jest lež a velký pokus k starosta tradicínský. Takh
 upozornoval, že jest velice nebezpečný zehnaného matec-
 ólu něco podobného pustati vysírni iradium - mohly prý by z
 toho byli velice opletačky! Když pokrok dobrovolnické osamotněl,
 usneseno a spron 3. plánek uskutečnit proti konu ověm povídání
 kostele někoho mítí nemohli. Tak nastala rostření hledka! Zimy
 byly koncem roku 1913 horečná a hledky dobrovolnické chodily po
 silnici, okolo faru a kostela, ale nášdov je mítoral! Pa lidi škodo-
 lili, dílali povininky, že právni, klečí si sami na stojíli, pstra-
 ťoka, nyní ho blédoji! Sami právni od pokusu k lataky nade-
 lali a všem se němá posertali! Zcela těžká hanobnost dala
 se jen silvestrovská mazenda a závit se totiž dal až
 se otvoril na rok 1914.

Cœlumus à Visitatione Generali
N° 28. Janu' 914.

Fr. Card. Bauer,

Præcō - Archiepiscopus.

J. Bauer
Visit. Generali.

Rok 1914

Dílo r. dceř. sv. Alžb.

Ad a) Mělyto emr.

Ad b) Po celobodu op. kooperatorem Alojzio Ticeňkem došázen v p. Šantovické
Loutočky, jenž byl dotidobý administrátorem v Domaničích u Benešova.
 Narov 1910 - Metná u Olomouce vyvěcen v 1913. Po svém příchodu ujal
 město vespolek papa Alojz Ticeňkovi a přitahoval církevního duchovního až
 poslouhovat, takže zavedení různých her a sportovních v zámkovém.
 Ad c) Soudní v minulých letech neměl kostel v střechě základ, zatekle
 dord, plechový kámen navolhnul a učinkovitě poškodil až vrátil kostela. Násled
 opadavol, omítka spadala a objevily se zlatařství na stěně evangelia
 velké slunce skvrny. Byla proto d. Karoliny až pro hlas vlastní omítka
 oškabána až na střechu až zmetaj nad dlarbou, kámen vyrušen, nafou
 asfaltován na vlnažena omítka cementem a dusoviny. Překlouzlen by
 zpět kouzly až kouzla. Klikadlo bylo hodně zničeno a prováděno dřevo na
 zkušku - částečně - li se tento prostředek bude ho ušít v kostele, kde
 se objeví patřka a fina sluncové opatření. Tažké klovní schodiště před
 kostelem u vstupu bylo opraveno, poněvadž bylo podabro více hliníku
 než schodiště. Tažké byla provedena podsvornínská sloužba v barvou
 v kostele a na zadní části oltáře. Tažké stolice byly oškabány a
 vycištěny, tažkářství byly památné kameny zatašovány v klenutinu
 slasyní skříjení, okna byla malířka (jen 13. mýjeří) ventilační
 nelylo, v pokrmné dlarbě upekovala se houbka. Skříne staré dřevo
 byly opraveny a vycištěny, jedna poníra už jako prototypk u plné
 nová - okna zvěřená a opatřena ventilační. Tažkářství vylí-
 čena a tažké retnané žanty učinená vzdoušná úhledná zákrichie,
 kdež také prováděny jsou všecky zápis y křestní a odavkové.
 Kaupce česky a bily avatenej pluvial pal káule modrá a zelená
 a společně s v. r. řízenou kaupil nadhernou bílou kacuk manán-
 skou, kterou vytlač po pravdě vél. Eminence Kardinál D. Bauer.
 Ad d) Po farmářské byla požádka hospodářská stavěna ažid-
 ky vzhadný pal uhelna dlarba na hadbě v přeschodě na hraděnou
 dlarbě kamí, dvěx od hraný prohlity plechem - vše na kloden konkurence
 jaro + zádal, aby i půda byla vysláděna a palenou a hranou, ale nedostal tonu.
 Shnily plot byl dosyčně klovního vchodu až po pradlov dal počet ažid-
 mi a nachodil ho drátovým plotem na zájma klad. Dálší
 pořídit plot drátový při zahrádce p. kaplana (pořídil mu ji)

(váš m. nábožen - ovšem jen ad personam)

Ale, třívat už nadace manželů kleslých z Doloplat. Ukončena také konference poslalostí protipasářů Škandrové po Čechách! Ostatnímu hotelu mu jménem přizkoušto z jeho poslalosti 500K a vlastnímu studiu téma jménem 500K.
 (ad f) Téma male nechádělo nebo naší reprezentaci nebylo nicého zmíněno.
 (z, q, h, i.) Ruka je chvála, má-li praktické událostech jaké, příkennich
 také všeckých tak i místních, neboť díky tomu roku přímo nová
 ruká Boha Českohauze (bo, Božia základna svatého) příce milostné
 ho - ruká Božské Povýšitelnosti!

Oblast Dobromělka, jak se jeví na sklenku roku 1913 ještě při-
 měně obrazem celého pravého regionu na Moravě v Čechách a vnitř-
 nou i ve Slezsku. Nakara jiní se jako moravina po našich
 vlastech vychází zlaoné z Čech, kde universitní profesorstvo
 mračí duševné naši intelligencie a tento dorost a noviny zata-
 hují zkrátka do všech ruk, prodývají autoritu a vše dabsé a dosud
 každému povídají, jsou sítiteli zmenšování jeho takzva-
 ného, poklesku, sítiteli povítkového, hanibaldictví, zabetví,
 čescharakternosti. Co novinářství a intelligencie pořád na
 lidu desílen na poli národním i politickém, to vše pije
 již úplně mládeži a cítelestvo až na male výminky - úplně schá-
 trale, jehož idealem ještě gospodářství chleba! - Naprostý materialismus!
 A obzvláštní, když se celá vše. Rápidní úpadek!

Obzvláštních samých pocháčování a hulnostech akademických suro-
 vostech proti faráři a proti členům katol. spolků - ovšem bez vý-
 sledků. My slabi a unavení byli poopruženi, nesrohodni a byli
 získáni a spátni oslabení, aby pověstná mrtavnost byla po-
 voznečena, pováž farář Štědrá k tridu učiněho doktora
 filosofie a Theologie dominika P. Bernardina Skácela
 (mladšího v diecézi moravské omladiny a dobrého řečníka). Ta učasti
 dosti značné byla odbyta od 3/4 - 2/3 všech tridium a přijalo se kva-
 testi asi 4000 osol. Nejmenších takého tridua nebyl rice rozhodující
 ale přece patrný. Surkovosti slaly se vzdáleny, návštěva hotelu i
 se vzdáleny byla od té doby hodně větší, při plavnosti vrkání
 ani při Bohu řeči jíž násilnosti nelylo. Obzar Dobromělce v
 prvním 4letí 1914 vystřízen v Dopsku. Nasince řeči 18. 3. 1914 pořízeno.

Z Dobromělic. (Z D E T N A S I P R A C E) Naše je slyšet od nás samé nářky a stížnosti, stále ukažec v Jen rub., neuskoud také dovedi se a spon jednoh za čas něco dobrého a potěšelnoho. Věci naše jdu pomalu, ale po-krajej přece i v Dobromělicích. Raiffeisenka, zařazená teprve před půlrohem rokem, vykazuje 57 členů a měla obrat peněz na 400 tisíc korun. Odbor „Maticy cyrillo-metodějské“ zařazen teprve nedávno, má 71 členů. Odbor Orla mezi evcích členů na 30 s přispívajicimi okolo 50. Všeobecnou schůzku má tež 20 členů. Zajímavý je rozkvět katolického česopisučka a knih! V roce 1912 zařazená farní knihovna má 400 svazků a knihy plné pojednávány každou neděli. Kromě toho odebíráno pro rizum 330 členců Kříže, Marie a Vojtěcha a 21 členců Dne. — Trideni pobočnost, kterou u nás měl vdp. Dr. Skála e. el., navštěvovalo mnoho lidí, jesté upoutal p. rečnic svými úchvatnými přednáškami a k u. stolu. Pán přistoupilo 400 lidů muzů a žen. Ve společech, které ranji svě stílo v zámku, patřicím podpůrněním spolku kněží, pěstují se přednášky, jsou pořádána divadelní představení a jest rádest je podávati, jak obratu si počiná mládež na jevišti. V roce 1913 pořádano 5 divadelních představení. Ze řečníků měli jsme poslání slyšet u nás vdp. P. Valaška, p. Skála a z Plamlova, p. Medek z Vysokova, dpr. P. Šebesta z Kroměříže, p. Dolanský a ho a p. Skála. Tež predeeda měl několik přednášek. Z dobromělických spolků projevili se byť nejlepším predn. vůl. reditelej podpůrného spolku. Je inspektořem k. a. statku Klíčepora, dpr. farář Kupček z Tisíma a vždy ochotný vdp. k. a. rada H o ř á k. — Kéž Pán tomu! popřej sily, zdraví a zdraví i v. roce toho!

1813, 14. Mír. c. 63

Právě významnější ukazuje zpráva, Kázání
ze dne 12. července 1914 (viz nedenie →)
Dobromělicko do traktu se nechodejte, je slovany (?)
vybor Dobromělický - dříkedy už zvětšený
závaltu - se uenesl, že Jeho Eminenci neuverit
ba ani nedovolí, aby jemu byla plavostní brána
postavena na návsi, nekdy jsem všechno, Brána
však byla přece postavena tvářinou do plaského
opeice i když přerušení po jakémkoli p. c. o.
hejtmana Blechleba z Přešova. Překluky?...
Jistost, že Blechlebův toho dne z Dobromělicka
už členové obec vybroukli dle mých očí na
Kočákovy dle do Brna, dle mých chování se pat-
řivě a vše ignorovali. Do Brna se jeli tři
překluky, kterou a předseda měl i kol.
radu Ant. Šrámek z Hradec, tento zavily

Pro tento rok stanovenou i v gene-
rální významce sprojená s radile-
ním sv. břízování pro celé dekan-
ství sv. vavřincské. Ohlášení se stalo
5. května 1914 a stanoven celý rád.

Rád významce definitivně stanovený:

13. odpoledne z Romouze 12. 10. 1/2 2. května, pro-
mluvu 14. květen a 1/2 8. srpen, zkonika 1. českého, zkonika
1/6. Němcovice z 1/6. uprostřed, 1/6. Hochlebe, 1/6. Hrušovice,
1/6. Křivice, 1/6. Pavlovice, 1/6. Počenice, 1/6. Řečkov, 2/2. Radlice
2/2 + 5/2 od příjezd do Mostovice (Černovice), 2/2. Morkovice 1/6. srpen
2/6. Pařížovice, 2/6. Šrabevice, 2/6. Hořice, 1/2. října
2/7. Žďárovice, aktuálna rok do Morice. 2/2 + 7/2 Dobromělice
uzavádění, prohlášení, měsíční, měsíční, zkonika, v 3/2. říjnu
uzavádění, prohlášení významce, 2/1. 10. 10. 10. Mostovice, pořízení
Kázání měsíční, zpráv, pořízení Kázání
2/6. Čevalovice.)

Hruška 5/5. 1914. Jde klesat zprávce
dekanství.

Z Dobromělic. (Generální významce.)

Právě v památný a pro Rakousko nezapomene-
natelný den 28. června, konána byla u nás
generální významce. Doba příjezdu siice určena
na 7 hodin ráno, ale již před 6. hodinou kupily
se davy okolo kostela i v kostele i na pro-
stranství mezi kostelem, školou a farní budovou. V určeném dobu přijížděl Jeho Eminen-
cie z hlaholu zvonu, veden velikou fa-
diem dle Matice cyrillo-metodějské, Orlu a Or-
licemi v čele se svárnymi fanfaristy. U slav-
ostený brány byl Jeho Eminence přivítán za
veskér obecenstvo farmosti p. starostem Ru-
dolfem Bartoškem z Kočákovy, a po jeho
přivítání projel povoz slavnostní, nášernou
branou a dlouhým slavnostním čelenstvem odbornou
Matice cyrillo-metodějskou. Orlu, drážďanskou a
skolní mládeži, začal v farní budově, kdež
byl určit místním farářem, patronátním zá-
stupcem p. Klíčeporem, předsedou míst-
ní skolní rady Dolinské p. Poláškem,
p. Hudečním skol z Domaslav a Kobelic, e. K.
Pražákem p. Uhlištem a zástupcem ře-
tějovským radou p. Pražilem. Jeho
Eminence, jehož zdraví a velmi čilé vzezvě-
ní křídloho překypovalo, vykonal všechno dle
ustanovených pořádků, vyzkoušel zároveň
přespolní, a odebral se do místní římského slou-
py. U vchodu byl určitým pěkným oslovením
řečidloho J. Vrány, a když byl předsta-
ven celý slavnostní, byla i zde vykonána
zkonka. Jako konej při přejedou, tak i zde
v jednotlivých třídelách byl nejdůstojnější arcis-
pasýř pozdraven dřízckami a podány mu
kytie. Odpoledne bylo pak uděleno sváte
břízování 230 břízovancům. Den byl krásný,
a také celá slavnost byla pekná, zvláště když
uviděli jsme mezi účastníky také J. bílkou
Milos vdp. Dra. Winařap. míst-
držitelského radu Bleylehena a mnoho
jiných vzdálených hostů. Loučení se s Vámi,
miléný arcipasýry slovy, kterými Vás vžá-
daly chlapci ve třídě první: „vyznáváme,
že Vás máme rádi a sblížme, že budeme
hodni a dobrí!“ Omlouvámy a užití telegram
poslat z Moravské Ostravy p. dr. H. u. a. p.

nejdílel všechno, klesáckého rozměj katolického.
 Čtvrtižkol rady (přer. jeho vile) bylo učeseno, aby zavřítí
 škol rady přivítal mysl. Arcipasylse den měsíček řekol rady
 p. Syll z Dolnomělic - ale neucinil tak. Ustanovil odmítlo
 tě. Představenstva obec Dolešov sedené hlašení p. sekreta-
 ren učitelom Chaloupou rozhodlo, a starostou Komářem
 stejn synů rozhodlo. Starosta obec Polička Brána hal-
 dival se jen z povídali, nebyl by mož proti učitání -
 ale cože někde ti dozvědě? Karkusovění svýbor, vedeny
 protikřesťanským fanatikem Josefem Lestorádem využí-
 předvedou neuvítal též. A tak bylo ze vzdálení "čele učitání"
 dočasně ale z blízka velmi chutné! Když takto jed-
 uci po 20 letech vstávám Arcipasyls - v jaké cti ještě jasán?
 Nikdo nemyslil, že první tento den ještě tak bude v dnech
 pro celočeskářské rakouské, ta procty své! Bylo již asi
 Rhodin večer 28. června 1914. Když bylo zahájeno na akademii
 farská a p. pastmistrovi ohlasoval rezignaci novinu: Dojel klecasam
 ře následně tuším p. arcivévoda Františka Ferdinanda
 v Sarajevu stal se obětí attentatu i se svou manželkou nevěd-
 kyňou Zofii z Hohenbergu. Tenzíla nadíje Rakouska, nadíje všechn
 dobrých katolíků, jenž měl pustému rádiení protikatolickemu
 a spříti a sdíleti konečně v Rakousku katolickém posadě!
 Ustanovil poslal a poznámeni vším jenže meri sohlasit v tom
 frontu iet Ferdinand

+ 28.6. 1914.

ře jen sultana
 Langford
 škol výběr
 rokářstvem a
 pokrovkovým uči-
 telstvem byla
 velká radost
 ovšem těšná
 povídavé nedo-
 volena, ale
 radost větší,
 povídavé byl
 edictum v
 klerikál.

Sohlasitky z Hohenbergu
 + 28.6. 1914.

Atentát na následníka trůnu.

Arcivéoda František Ferdinand a vévodkyně z Hohenbergu zavražděni v Sarajevě.

Ze Sarajeva, 28. června. (Zvl. tel. zpr. „N.“)

Když dnes ráno o 11. hod. následník trůnu, arcivéoda František Ferdinand a vévodkyně Žofie z Hohenbergu jeli ke slavnostnímu přijetí na radnici, byla vržena puma na automobil, v němž vznešení manželé jeli. Následník trůnu punu odrazil, tak že puma vybuchla až pod následujícím automobilem a zranila hr. Bossa-Waldecka a adjutanta chefa zemské správy bosenské, plukovníka Mericiho. Mimo to zraněno bylo několik osob z obecenstva, provolávajícího „živio“, těžce i lehce. Pachatel atentátu, sazeč bez místa, Zabrinovič z Trebinje, byl ihned polapen a odevzdán policii. Zdálo se, že atentát se nezdálil.

*Milejší podrobnosti při abituráln a charakteristika povahy
následníkův. Pravý privede vrády zednáři?*

Práva vlastnosti čl. 172, § 190, § 191

Očitý svědek o sarajevském atentátu, „W. Tagblattu“ napsal jeden z prívodem následníkových na tragické jeho cestu Sarajevem udaje, kterak atentát se udál. Nové je hlasně to, že při prvním původomě atentátu nebyl poraněn následník, jak se původně právilo, nýbrž jeho chot. Byla lehce zasažena na krku. Rana však nekrvavila, byla krovákovitá, jelž vědovkyňi z Hohenbergu puščila palčivou bolest.“ Na následník při atentátu nepusodil nijak, zvláštěm rozličením. Program v radnici sarajevské byl přesně dodržen a následník při skoro žertovně a ne jak původně referovalo, rozličené se žal, zdali pímové atentáty se budou ještě opakovat? Zajímavé pak je, že následník byl tázán, zde se chce z radnice navrátit do konaku prince. G. aby jaksi Sarajevu potrestal, checi-li její do mušice obžídkou a městu se vyhnout! Následník se vši určitostí prohlásil, že bezpodmíněně se napřed podívá do garnisonské nemocnice, kamž by meziutím dopravil při prvném atentátu zraněny podplukovník Merzic. V prívodu následníkově tlumočeno měnily, by se jelo do nemocnice také aby vnitřní město zůstalo stranou. K tomu následník svolil. Vědovkyňi měla jít dle původních upřímností z radnice přmo do konaku. Proslo však větší chot, aby její do nemocnice možna doprovodit. Následník k tomu svolil. Automobily vylejly pak na sarajevskou řadu Františka Josefa. V první jeli starosta sarajevský s vladimírem komisařem. V automobilu následníkovi sedel pojmenovaný Potiorek a na stupátku v levo od následníkova stal hrabě Harrach. V krátké zprávě rychle se zde byly vypáleny ne jenom v úřadu, ale i z revoluční, z nichž jedna zasáhla vědovkyňi do zívota, druhá následníkovi do krku. Malý okamžik před tm vstal polní zbrojmistr Potiorek v automobilem a volal na řečer, že nejdé správně. V tom automobilem zarazil. Tim se vysvětluje nyní, kterak malý učitník vyskočil na pravé střepátko v jízdě se nařízajícího automobilu. Vědovkyňi padla svou chotí do náruče, následníkovi po výstřelu se vryvnou z úst krve. Automobil obrazil a ve dvou minutiach byl zpět v konaku. Nikdo však netušil, že následník a jeho chot jsou zasáhni. Všechni se domnívali, že útočníci chybili z že vědovkyňi upadly z leknutí do mladobylého zpátria a po útoku sedějí na ledničkách zachyceni. — O tom, co se vlastně hroziločně stalo. Ředel pouze hrabě Harrach, jenž krev z proražené tepny na krku arcivévody vtrhla prudec do tváře. Následník upadl ihned v plné bezvědomí. Při příjezdu do konaku dýchal již jen slabě a tepna bylo sotva čitit. Asi po 10 minutách od atentátu arcivévoda vypustil ducha. Vědovkyňa skonala hned, když byla smesena z automobilem. — Ostatní je známo a lícení očitého svědka se shoduje s publikovanými již podrobnostmi.

František Ferdinandovi. Hrabě Sternberk, který zemřelého následníka dobré znal, uveřejnil v „Neues Wiener Journalu“ článek, v němž se zabývá politickými názory následníkovými. Praví: „Následník měl uplně vypracovány návrhy na změnu ústavy v Rakousku a v Uhrách. V Rakousku byl se dal kognovati v Čechách. Sam jsem mu dal knihu, která podrobne vypisuje, jak byl Karel VI. na krále českého korunován. Zamýšlel zemské výbory a samosprávu, úřady sestátnit a zamíti rád říšské rady a sněmu zemských cesou nařízenec tak změniti, aby každá obstrukce byla vyloučena. Souhlí, že není nic tak nebezpečné, jako absolutismus, a nic tak skodlivé, jakž zaemzohování parlamentu práce. Všebečné právo hlasování povolával za jednoho ochrany proti hegemonii malého počtu uherškých politik, kteří ruku v ruce s peněžními ústavy tiskoun k zemi 11 milionů Nemadarmu. Nesprávné je mítat, že byl tomu činom národu více nákloněn. Naopak byl přesvědčen, že jako vladat je povinen, aby zajistil každému národu jeho práva, přede všem rovnoprávnost. Byl konservativní v tom smyslu, jaký jeho otec nebo kníže Schwarzenberg a byl uplně demokratický. Lueger byl jeho vzorem a politika širokých vrstev lidových zakládala katolickou. Nejvíce měl na zřeteli obnovu správy a zajištění jej. Kapovánťi tužil a rád neváhal. Hlavním body, které obhájoval jeho politický program bylo požádání státní myšlenky, seslisení a utužení hospodářských a vojenských sil země, semknutí disperzích celků politických v celek. Zesou byl velice pobuzný, ale ne pouze před druhým, nýbrž i sám před sebou. Myšlen, že náboženskou myšlenku byl velice podporoval. Byl přítelem narodů v Rakousku i v Uhrách. Uzávával historická práva Čech, ale přes to chtěl mít národní členinu státní řečti. Jazykový zmatek, co nejrozdrobněji odůsudil. Byl neprítelem všeobecného řečiště a lenosti, proto se vys pětadvátku námětů. Pouze jeho nejbližší okoli znali jeho bezmálu libeznost, dobrout a všeobecnost. Temperament nebyl štěstného. Snadno se hrozně rozčílil, ale když prvnou hvězdu minula, stará dobrout se objevila. Měl vysloveně anta a sympatie. Nebylo skoro možno jeho přemluvit, umítl-li si něco. Největší etuo byla morální nechrozenost. Chtěl-li něco provést, neohlížel se na počet nepřátele a jeho sil. Chtěl, a tak se musilo stát.“

Tisza varoval arcikněžete. „Times“ oznamuje ze zvláštěho pramenu: Arcikněžete František Ferdinand po prvním atentátu (původně) pravil: „Ted poznávám, proto umírá. Tisza prosil, abych cestu svou vzbudil odrcil a neb bych od ní upustil.“

Před následníkem rukou anarchisty? O tom uvádžuje feuilletonista „Moravské orlice“ a praví: „Některé noviny psí, že se toho zločinu dopustili oba následníci jako anarchisté. Tam by zatím ovšem odpadlo všecko politického. Následník měl uplně vypracovány návrhy na změnu ústavy v Rakousku a v Uhrách. V Rakousku byl se dal kognovati v Čechách. Sam jsem mu dal knihu, která podrobne vypisuje, jak byl Karel VI. na krále českého korunován. Zamýšlel zemské výbory a samosprávu, úřady sestátnit a zamíti rád říšské rady a sněmu zemských cesou nařízenec tak změniti, aby každá obstrukce byla vyloučena. Souhlí, že není nic tak nebezpečné, jako absolutismus, a nic tak skodlivé, jakž zaemzohování parlamentu práce. Všebečné právo hlasování povolával za jednoho ochrany proti hegemonii malého počtu uherškých politik, kteří ruku v ruce s peněžními ústavy tiskoun k zemi 11 milionů Nemadarmu. Nesprávné je mítat, že byl tomu činom národu více nákloněn. Naopak byl přesvědčen, že jako vladat je povinen, aby zajistil každému národu jeho práva, přede všem rovnoprávnost. Byl konservativní v tom smyslu, jaký jeho otec nebo kníže Schwarzenberg a byl uplně demokratický. Lueger byl jeho vzorem a politika širokých vrstev lidových zakládala katolickou. Nejvíce měl na zřeteli obnovu správy a zajištění jej. Kapovánťi tužil a rád neváhal. Hlavním body, které obhájoval jeho politický program bylo požádání státní myšlenky, seslisení a utužení hospodářských a vojenských sil země, semknutí disperzích celků politických v celek. Zesou byl velice pobuzný, ale ne pouze před druhým, nýbrž i sám před sebou. Myšlen, že náboženskou myšlenku byl velice podporoval. Byl přítelem narodů v Rakousku i v Uhrách. Uzávával historická práva Čech, ale přes to chtěl mít národní členinu státní řečti. Jazykový zmatek, co nejrozdrobněji odůsudil. Byl neprítelem všeobecného řečiště a lenosti, proto se vys pětadvátku námětů. Pouze jeho nejbližší okoli znali jeho bezmálu libeznost, dobrout a všeobecnost. Temperament nebyl štěstného. Snadno se hrozně rozčílil, ale když prvnou hvězdu minula, stará dobrout se objevila. Měl vysloveně anta a sympatie. Nebylo skoro možno jeho přemluvit, umítl-li si něco. Největší etuo byla morální nechrozenost. Chtěl-li něco provést, neohlížel se na počet nepřátele a jeho sil. Chtěl, a tak se musilo stát.“

O zbožnosti arcivévody Františka Ferdinandu vypádá v kázani při smutečném procesu v kostele Augustiniánů ve Vídni P. Puntigam T. J.: „Pan vědovkyňa byla vzorem zbožnosti a ctnosti a i arcivévoda byl neobyčejně zbožný život. Denec vykonával na kolenu, svou ramenou a večerní modlitbu, deně byl přitomen msi sr. a každý první pátek v měsíci přistupoval k obrazu Panny Marie na velejsem oltaři. Sílil snad co ho čeká a vyzroboval si k poslednímu boji pomoci a ochrany Matky Boží pro sebe, svou rodinu a celé Rakousko. Když lekáři rozepjali po atentátu jeho vojenský kabát, nalezli na prsou řetízek s medailí Matky Boží a božského Srdce Ježíšova. Vzal si tuto medaili s sebou do hrobu.“

Předehra k světové válce.

Soudném dni 28. června 1914 počalo osudem svraky vyšetřování, jež překvapilo! Následk byl, že c. a. k. vláda rakouská rádala své funkci.

Ultimatum Srbsku.

Z Vídni, 24. července, C. a k. vyslanec v Bělehradě odevzdal včera odpoledne v 6. hod. království srbské vládě tuto notu: Dne 31. března 1909 učinil královský srbský vyslanec na vídeňském dvore, z rozkazu své vlády e. a k. vládě toto prohlášení: „Srbsko uznává, že situaci, zavedenou v Bosně, nebylo dotčeno ve svých právech a že se tudíž připisuje rozhodnutí, jaké velmoci učiní v případě sv. XXV. berlínské smlouvy.“

Podávají se raděj velmoci, zavazuje se Srbsko vzdati se stanoviska protestu a odpory, jež zavalo vzhledem k anekci od milanské říjny, a zavazuje se dálku změnit svou nejvýše politiku vůči Rakousko-Uhersku a žít v budecnosti s ním v přátelsky sousedských vztazích.“

Dojímy posledních let a zejména bolestné události z 28. června prokázaly existenci podvratného hnutí v Srbsku, jehož cílem jest, odloučení od rakousko-uherského mocnářství jistě samého území. Toto hnutí, jež vzniklo před zraky srbské vlády, pravilo se později za hraničními královstvem teroristickým clan, radou atentátu a vraždami.

Daleka toho, aby vyplnila formální závazky, obsažené v prohlášení ze dne 31. března 1909, měnula královská srbská vláda nicého, aby totto hnutí potlačila. Trpěla zločinění rejdí různých spolků a sdružení, česlic proti mocnářství, bezzdrojno mluvu tisku, vychvalování původní atentátu, údálostí dřejšího a údělnku na podvratných rejech.

Trpěla nezdravou propagandou ve veřejném vyučování a trpěla konečně všechny manifestace, když mohly srétně srbské obyvatelstvo k záštì proti mocnářství a k neváznit jeho zařízení. Tato tolerance, kterou se provinila královská srbská vláda, trvala ještě v onom okamžiku, kdy události z 28. června ukázaly celou svou děsnou důsledek takové tolerance.

Vyušla z výpočtu a doznala zločinných původců státemu to že dne 28. června, že vrážda sarajevská byla zosunutá v Bělehradě, že vrahové obdrželi zbraně a puny, jež měli, od srbských dřejostníků a že konečně doprava zločinu a jich zbraní do Bosny spopradána a provedena vídění srbskými pobranitními orgány.

Uvelevené výsledky vyšetřování nedovolily e. a k. vládě sledovat ještě déle stanovisko vydávané shovívavosti, když po letech zajímalu vůči onm rejdám, které mají středisko v Bělehradě a odtud přenášejí se na území mocnářství. Tyto výsledky naopak ukládají mocnářství povinoucí, učiniti přítrž této rejdám, které jsou ustavujícím ohrožováním klidu mocnářství.

do Bosny a Hercegoviny byl proveden po hraničními hejtmany žábským (Rade Popović) a ložnickým, jakž i celoum orgánem Radijem Gribidem z Ložnice za pomocí několika jiných osob.

Aby tohoto cíle bylo dosaženo, vidí se e. a k. vláda nárovens, žádat od srbské vlády oficielství ojštěně, že odsuzuje propagandu proti Rakousku-Uhersku, to jest, veškeré snahy, jejichž konečným účelem jest, odloučení od mocnářství území jemu náležející a že sozaváže, potlačití tuto zločinnou a teroristickou propagandu všechny prostředky.

Aby této závažnému dořeďu bylo slavnostního rézu, uveřejní královská srbská vláda na první stranu svého oficielství orgánu ze 26./13. července toto prohlášení: „Královská srbská vláda odsuzuje propagandu proti Rakousko-Uhersku směřující, t. j. veškeré snahy, jejichž konečným cílem jest odloučení od rakousko-uherského mocnářství území jemu náležející a lituje se o nejpříjemnější děsných následcích těchto zločinových jednání.“

Královská srbská vláda lituje, že srbskí dřejostníci a úředníci sice ustřítili se značné propagandy a že ohrozili tím přátelsko-sousedské styky, jež pěstovali se královská srbská vláda zavádza za nejvládnostnejší prohlášením ze dne 31. března 1909.

Královská srbská vláda, která neschrnuje a odmítá každý pokus nebo jen myšlenku vyměšovat se do osudu kterékoli části rakousko-uherského mocnářství, povážuje za svou povinnost zcela výslovně upozorniti dřejostníky, dřednuty a celé obyvatelstvo, že napříště se vši písniostí zakročí proti osobám, které by se provinily takovými činy, jež zmeziště a potlačit se u všech si vynasávají.“

Toto prohlášení bylo současně uvedeno ve známot královské armádě denuim rozkazem J. V. krále a uveřejněno v úředním orgánu armády.

Královská srbská vláda rádova se sámimo to:

1. potlačit každou publikaci, která podnájuje k záštì a opovrhování mocnářství, a ježž povšechná tendenze čeli proti teritoriaři integraci mocnářství;

2. rozpuštiti okamžitě spolek „Narodna Obrama“, konfiskovati jeho veškeré propagandu prostředky a zakročiti stejně proti osatním spolkům a sdružením, jež sa zabývají propagandou proti Rakousko-Uhersku; královská vláda všind nutná opatření, aby rozpuštěné spolky nepokračovaly ve své činnosti až pod jiným jménem nebo v jiné formě;

3. odstranit bez prátna z veřejho vyučování v Srbsku, jak pokud jde o úředníky sbory, tak i o učební pomůcky, vše, co slouží, aneb sloužit by mohlo k tomu, aby zivena byla propaganda proti Rakousko-Uhersku;

4. odstranit z vojeneské služby a správy po prouščku a všechny dřadotníky a úředníky, kteří se provinili propagandou proti Rakousko-Uhersku, a jejichž jména si vyhrazují osudníci e. a k. vládě, kral. vládě až sádlosti materiálu proti nim;

5. svolití, aby v Srbsku spoluúspěšně e. a k. orgány při potlačování hnutí, směřujícího proti nedotknutelnosti monarchie;

6. zahájiti součinit výstřelování proti osměm účastníkům komplotu ze dne 28. června, kteří jsou na srbském území. Orgány, delegované k tomu e. a k. vládou, súčastit se příslušných šetření;

7. se všim urychlent provést zatčení majora Voje Tankosiče a jistého Milana Ciganoviče, srbského státného dřednata, kteří jsou kompromitováni výsledkem výstřelování.

8. Ūčinoucí opatření zahrnuti učastníkům srbských úřadů na propořávání zbraň a výbušných těles přes hranice, ody orgány po hraniční služby v Šabzi a Ložnici, které napomáhaly původcům zločinu při přestupech hranic propustiti ze služby a přísně je potrestati.

9. c. a k. vládě dátí výsřední a neoprávněných výročích vysokých srbských funkcionářů v Srbsku a v cizině, kteří bez ohledu na své úřední postavení neváhalo vysloviti se po státnutí ze dne 28. června v historických nepřátelsky vůči Rakousko-Uhersku.

10. Vyrozměti e. a k. vládu bez prátnu o provedení opatření, shrnutých v předchozích bodech.

C. a k. vláda očekává odpověď královské vlády nejdříjdí do soboty, dne 25. t. m. do 6 hod. odpoledne.

Zápis o výsledku vyšetřování sarajského, pokud se týkají funkcionářů jmenovaných v bodu 7. a 8., jsou k této mohou připojeny.

Trestní vyšetřování, vedené u sonda v Sarajevského, pokud se týkají funkcionářů jmenovaných v bodu 7. a 8., jsou k této mohou připojeny.

1. Plána zavraždit arcivévodu Františka Ferdinanda za jeho pobytu v Sarajevu byl zosunován v Bělehradě Gavrilem Prinčićem, Nedeljkem Čabrinovićem, jistým Milanem Ciganovićem a Tirkem Grabežem za spoluúspěch majora Voje Tankosiče.

2. Sed pum a 4 browningtonové pistole a nabójí, jichž použili zločinci jako nástroj, byly epateny a odevzdeny Prinčićovi, Čabrinovićovi a Grabežovi v Bělehradě jistým Milanem Ciganovićem a maj. Voju Tankosičem.

3. Pamy jsou ruční granady, které pocházejí ze skladislu zbraní srbské armády v Kragujevi.

4. Aby zdar atentátu byl zabezpečen, počítal Giganović Prinčićem, Čabrinovićem a Grabežem o zacházení s granaty a naúčil v lete u silniček topšiderského Prinčića a Grabežstifteli browningtonovými pistolemi.

5. Aby Prinčićovi, Čabrinovićovi a Grabežovi bylo umožněno přejít bosensko-hercegovinské hranice a podstoupit depravil zbraně, byl Ciganovićem organizován zcela fajný deputativní systém. Prochod zlosynu se zbranemi

Válka se Srbskem.

Prohlášení války.

Z Vídně, 28. července 1914.

"Wiener Zeitung" uverujejnuje ve zvláštnim vydání v úřední části toto prohlášení války:

Na základě Nejvyššího rozhodnutí Hr. c. a k. Apostolského Veličenstva z 28. července 1914 bylo zasláno dnes královské srbské vládě ve francouzské řeči sepsané prohlášení války, jehož český překlad zní:

Ježto královská srbská vláda notu, která byla ji rakousko-uherským vyslancem v Berlíně dne 23. července 1914 odevzdána, neodpovídala upozorněním zprávám, víd se e. a k. vláda následně počítavá sama o ohniscích svých maz. a zák. a s tím údalem agilovala na moc zbraní. Rakousko-Uhersko povahuje se tudíž od tohoto okamžiku za nalezenající se ve válečném stavu se Srbskem.

Rakousko-uherský ministr zahr. záležitostí hr. Berchtold v. r.

Nejvyšší vlastnoruční list.

C. k. kor. kancl. oznamuje: „Jeho c. a k. Apostolské Veličenstvo ráčí nelijestilovitky vydati následující vlastnoruční list a manifest:

Milý hrabě Stürgkhku!

Vidělo se Mi náříditi ministru Měho domu a věci zahraničních, aby ozámníl královské srbské vládě, že mezi mocnářstvím a Srbskem nastal stav válečny.

V této osudné chvíli jest Mi potřebou obratit se na Svoje milované národy. Nařizuju Vám tudíž, abyste přiložený manifest verejně vyhášel.

V Lázních Išlu, dne 28. července 1914.

Stürgkh v. r. František Josef v. r.

Císařský manifest.

Mým národům!

Bylo Mým nejvroucnějším přání, abych leta, která z Boží milosti jsou Mi jeste doprána, mohla zasvětit dílu miru a uchránit Svoje národy před těžkými obětmi a břemeny války.

V radě Prozřetelnosti bylo jinak rozhodnutu.

Pletichy protivník plněho nemovitní muži Mne, abych na obranu citi Svého mocnářství, na ochranu jeho národní a moci, k zabezpečení jeho dráhy po dlouhých letech muri chopil se méče.

S nevděkem rychle zapomínajícim na stupňilo království srbské, které od prvního začátku své státní samostatnosti až do nej-

novější doby od Mých předkův a ode Mne bylo chráněno a podporováno, iž před lety cestu otevřeného neprátele proti Rakousku-Uhersku.

Když jsem po lzech desíti let požehnané práce v Bosně a Hercegovině rozšířil Svoji vladáckou pravu na tyto země, vytváralo toto Moje opatření v království srbském, iehož práva názýmánem způsobem nebyla pořušena, výbucely nevzávane náruživosti a nejrohozenější nenávist. Moje vláda užila tenkrát krášného práva strany silnější a žádala v nejkrájeti shovívavosti a dobrotnosti na Srbsku toliku, aby snížilo počet svého vojska na stav míru a slibilo, že budoucně setrvá na dráze míru a přátele.

Týmž duchem umírněností vedené objezdila se Moje Vlada, když Srbsko před dvěma lety nacházel se v boji s tureckou říší, na ubájení nedůležitějších životních podmínek mocnářství. Tomuto jednání děkovalo Srbsko v první řadě, že dosáhlo této války.

Nadejte, že srbské království ocení shovívavost a umírněnost. Mě vlády a že dostoje svému slibu se neplnila.

Stále výše sléhá plamenem nenávisti proti Mné a Mému domu, stále otevřeně vystupuje snaha nerovnouze území Rakousko-Uherska všesíleně odráženou.

Zločinu žádění sahá přes hranici, aby na jihovýchodu mocnářství podkopalo základy státního pořádku, aby lid, jenž kato v otcovské lásce věří svou ploun pěti, zvídalo v jeho vernosti k panovnickému domu a vlasti, aby svedlo dozvívající mládež a podněcovalo ji k zločinu skutkům peronismu a velezradě. Rada vyzrazených útoků, s rozmyslem připravovaných a provedených spiknutí, jehož hrozny dotáhly Mne a Mě pádrový (v sedce zášati), jest daleko viditelnou krvavou stopou oných tajných pliech, které ze Srbska byly zahájeny a řízeny.

Tomuto nesnesitelnému žádění musí se učiniti přítrž, ustavňací výzvánky. Srbska musí se ukončit, má-li čest a význam Měho mocnářství zístat neperování a jeho statní, hospodářský a vojenský rozvoj být ušetřen stálym záchránou.

Marné podnikala Moje vláda jesti poslední pokus, dosíci tohoto che prostředky míru, pohnouti Srbsko vžádým napomenutím k obratu.

Srbsko odmítlo umírnění a spravedlivé požadavky Mě vlády a oděpelo dosti povinostem, jichž splnění v životě národu a slátu jest priezřeným a nutným základem míru.

A tak jsem nucen přikročiti k tomu, aby se moje zbraň zmatily nebezpečné záruky, které mají bezpečiti Mým státum pokoj uvnitř a trvalý mír na venek.

V této výzvě chvíli jsem si plně vědom celého dosahu Svého rozhodnutia a Své zodpovědnosti před Všemohoucim.

Váš jsem prozkoumal a uvážil.

S klidným svědomím nastupuj cestu, kterou Mi povinnost vykazuje.

Spoléhám na Svoje národy, které v všechn bouchách vždy v jednotě a věrnosti kolem Měho trumu se seradili a pro čest, velikost a moc vlasti k nejtěžším obětem vždy byli ochotni.

Spoléhám na statečnou, obětavý nadějním naplněno brannou moc Rakousko-Uherska.

A důvěřuji ve Všemohoucimu, že Mým zbraním dopřeje vitezství.

Stürgkh v. r.

František Josef v. r.

Kostky vrženy...

Národné rakouské stojí před velmi významní dobami. Sarajevský zločin státnat počínají již něti své hrozné ovoce a dvé revolvrerové rány, které zničily nadějné životy následníků a jeho choti, změnily se v hromový rachot děl a pacák...

Srbsko svoji odmítavou odpověď vztalo na sebe větsku zodpovědnost za hruži války a její přísné důsledky. Po loupežné válce s Bulharskem, které od Srbska jako spojence bylo záckrem předepaden a poraženo, zmocnil se Srbska pravá ležemnost po novém a novém území. Srbsko zpřejnalo. A z této pýchy vystrojil sarajevský státnat a vyněchal hrozivý konflikt. A přejo tak snadno mohlo byti zahraničné každé krvavé sráže, ke každému neprátele poměru. Po požadavkách Rakouska, kterými toto chránit celistvost říše, uznala celá Evropa. Ostatná rakouská nota nebyla ještě posledním slovem, ještě byla tu stále možnost dalším diplomatickým vyjednáváním upratit všechny hrotky, které v rakouské notě dotýkaly se samolibosti Srbska. Srbsko toho však všechno nedbal a střemhlav vrhlo se do větčného dobrodrživství.

A práve tento nenaďalý a jistě neocékávaný postup Srbska poskytuje přim v právem důvěděm, že nebylo ze Srbsko, které zamítlo prísnou požadavku, nýbrž že byly to jiné a mocnější zahraniční vlivy, které spoluúspěšně s rozhodnutím Srbska. A to je výročí smutnici prospěchů do budoucnosti: rakousko-srbská válka sotva zůstane omezena na obsah soupeře a manžon až bude snaha těch velmožů, aby nevyvolala hrozný evropský válečny požár.

Náš císař a král, naše dìže muže s plnou důvěrou počítati na osvědčenou význam českého národa, který svoji oddanost k říši tolíkat už zpečetil svou krví. Český národ potřebuje nutné pomoc, spravedlivého Rakouska a doveče již obstejnou svou statky a krev za spravedlivé a mocnou Rakousku. V tom ohledu nesmí se neprátele Rakouska činit žádly illusi. Zájmy Jásmy jasnu i z jazyk českého národa! Proto i z českých ruk vychází vrcoucí píani k nebесům, aby byla milosrdna, aby neopouštala Rakouska v této trádnych dobách a chráníla naše syny, otce, kterí plni odhodlání seradili se kol praporu, jdouci v boj za právo a spravedlnost. Bůh bud s nimi, Bůh bud s námi se všeum!

Jako bylo při ohni jeden den dle moci dnešného, počalo ^{a nezastavoval} vedení prvním dнем říjence 1914. Rusko nastalo se Libsko, apocas horevě stahovati veliká vojska na hranice Rakousko-Následek byl, že spojenec Rakouský nás Německá vypravědila dne 2. srpna 1914 válku Rusku. Počnac počala následkem těch stahovatí vojska Francie na hranice německé, vypravědila Německa válku Francii 3. srpna, 1914. Německá žádala Belgii za volný průchod jeho územím, aby mohla napadat Belgii ta i zaujala odstádnou datu. Ale Belgie již byla varována tajným spolkem a umluvou s Francií a Anglií a průchodu nepovolila. Následek byl, že vypravědila Německo na člu i Belgii dne 3. srpna 1914 a hned také do Belgie jeho vojska vtrhlo. T. v. Dnes hned 4. srpna 1914 vypravědila Anglie na člu Německu a nyní následovaly vypravědi všechny vražené a stahovaly do všechny všechné všechny státy. Rakousko vypravědilo válku Rusku 6. srpna 1914, Libsko, proti němuž těhla vojska rakouská zvala vypravědila válku Německu, až počítalo Rusko - 5. srpna 1914. Francie vypravědila válku Rakousku dne 12. srpna 1914. Anglie vypravědila válku Rakousku 13. srpna 1914. Černá hora Německu 22. srpna. T. v. Japonsko vypravědilo válku Německu, aby si počítalo blízké kolonie německé 23. srpna 1914 a teto dnu. T. v. Rusko vypravědilo válku Japonsku 25. srpna 1914 a za nedlouho vypravědlo Rakousko válku Belgii 27. srpna 1914. Počnac této Rusko války průjazd Tardanem a se svým lodištrem, aby mohl na moři podporovati Anglii a Francii k všechny námořní mocí německé a rakouské a turecké průjazd povoliti nechtěl, vypravědilo Rusko válku Turceku 14. a 15. 30. srpna 1914 a hned na to Anglie Turceku 5. listopadu 1914. T. v. a Francie Turceku 6. listopadu 1914 a těž Belgie Turceku 7. listopadu 1914. Turecko vyhlásilo, že na tom válku a vyzvalo všechny vyznavače Mohamedovy, aby se spojili proti Anglii a jejím spojenec, jakorto největším skudem Mohamedanstva. Spovstalo Moslemi světu všechny a krají a Afghánistán vypravědil válku Rusku 25. listopadu 1914 a získal Anglii 25. listopadu 1914. Toto byla poslední vypro-
18.
19.

nejzna válka v roce 1914. Pojisté se stále a stále rozširovala
 a všechny státy se horem padem probojovaly prokony střeli-
 vem a věnem, čeho potřebí ještě pro válku. Celkouž dojem
 nebyl rly! Lidé lidstvo nevědělo o významech válčených
 neboť Evropa až nad na její rary koněctiny své pochala
 ruskoo-japonsko-wálka balkánská) nezajala války již
 asi při 1. století, za dnuž bylo všechny významy
 jí válka dlouho nepotřebovala pro ohromných vynálezů
 v oboru chemie, elektrotechniky, výrobky pro dleší a mo-
 denou výrobu výrobky stály počaly spolu valit. Budě za ně-
 kolik neděl všecko zničeno - my nejdříji válka prý nemůže
 trvat ani ½ roku a to jen se neblatí a že třetí byly
 znamenité září, všechno bylo a kločí vráceno! Podobně
 byl plán říjenice za 28K sč. za 24K ječimene za 18K a 1K mase
 bylo za 150K. Ktoto byla i muka? Když ráčila válka, mili-
 lise všechno o peníze a o všecko. Peníze státně schovávali
 a kločí prodávali! Čímž bylo mnoho nabízeno, bylo malo
 placeno! Obchodníci občas (vlastně jde) skoupili ohromné
 množství obil za velmi nízkou cenu. Tresty nastaly, když
 počaly dodávky statu - ale kdož však však orval ze hlas, že
 stát obil plesce až neplatí a tak lidé prodávali za nízkou
 cenu dalej! Nejdříji kupoval obil ráj-příjmenka k upe-
 du farsa, jenž dopsal do říjenického skladisté raj-příjmenka
 a do všechny raj-příjmenek do Ruma. Ráj-příjmenka dala
 kvůdce, založila bylo placeno hotové. Přiblásek byla
 nejméně mnoho a nejen z občanského jasunosti, myslí-
 i z celeho ohlí - ale raj-příjmenka mohla dodati jen
 Dragoni. Bylo proset a měškalo až do této, nebot raj-pří-
 jmenka platila 20K. za metru k jecimene a to byla cena, kterou
 nikde nedostal! Toda no tedy Dragoni jecimene a Dragon
 ova - oves byl za 22K. Ale ceny sloupovaly více a
 koncem roku již byl jecimene až za 30K, říjenice
 za 40K sč. za 36K.

Zatím nejzna pochud ještě nebylo na hranicích
 mazlujevalo a namíra na všechny mohli zase!
 Také a naší jasunosti mnoho můstva nastupilo

a bylo dojemně, když po pravé straně násilně vedení do vojny a
před svým odchodem přijali sv. Svatoště společně
leby, kde vojna bude, kde tam na řiu pojde, kdeš' má mne
být, zdeb' upřímného, ta násil'kat bude. A těch můžel být
mnichů bůtíků a manželky, žádoby dítěk, přiburnia a zna-
mi. I báreni neuměvalo se jen na zábranu. Chodily eležáčky
po dležatymelicima nadlaří k vlastkám, které verly rovnají-
ny do boje a nosily jim poklony, nápoje, tabák, doutníky,
peníze, prošlo a vše co jen láska mísí vymysleti.
A ještě vlastkù plýtvah, ouřených, dleuhých, náprisy různý-
mi opatřeními čer pocti. A když se hrnul vlastk z nadla-
ří a vajáci volali: „Pán Pán! zaplat za všecko!“ Spánen Bohem!
„Samatujte na nás!“ a když zapěli, kde domov můj?
plakali usedané včichni, jak diváci, tak vajáci. A Spánen
Bohem ty násí omladino, ty mužové, manžele, kdež kdež-
niš, kteřou uctívate svířencem, který Karolínu témer
je viděti na hode!

Od všeobecné mobilizace byl v obcích živs. Neminal
ani den, aby nehubnoval něco abecení sluhu než
bylo to málo protějstebné: zaní odvody, zaní násil'zení,
příkazy, upozornění, ujetostachy! Bílý byl kupouány va-
lejné lístky kudopisům do pole vajiním, byly církevně násil'zeny
modlitby, učasť valky v kostele naucíčena příšení, učasť valky
více nežalyk, křížnosti valčení: odpolední sluhly Boží. Zbyloste
pocály vachářeti upříma v nezledejch kojicích, pocačeli bytci doprovázo-
ni zaní, písecky se mluvití o krátkosti valky a pocály při-
pravy na zimu. Vojáckum bude jina! Dnešovní uritek
pocály se jevití i v Dobroněliké jarnosti! Novotěra sluhé
Boží poté více vstoupila, přišly so přijímaní, upalo-
se v dolesti značné mísí i deníci sv. přijímaní;
břízem zde li, kteři byli opatrnými, zůstali jimi i ve hru-
nách valčiných - ale vzdychlo se, vahlečstvo, vzdychlo
se, la salutus přestalo darebenství a vzdychlo se, v ně-
jakých nětrocích členů katolických spalku ani řeči,
které podzavávan a věšman - připrál Ratomu
značné i zastřený porádek a přísnost státních úřadů.

človinach neměl být nikt o vobně napaden. Církev jiní všechno dělají jiným pravem jíž sloví - válka způsobila i mnoho dобра. A v sledujících měsících měly mnohé ruchy nepravidelného církve Tane Hugo, jehož 500 leta památku měla být oslavována a projevena konanou výročním odpadem od církve. Představenstvo a redná i čtveť spojilo páry a pracovalo nejméně. Reincie hnutí se snaží dle svého pořekadlu a bohem rádili ve výběru řeček. Překladiči původního národní jednoty socialistické demokracie a. Lohel a išce co využívá a pokračují v delší jiných obecnostech a překladechky. Poda člověkovi žalobkám, který se vrací. Hale vystává, že Rakousko ještě zákona káže - vánov!

V „zkrátkáchování“ Rakousku. Paragrafy mluví zcela určitě proti této občanskému, kteří by fakticky premlovali k změně výzvy a něco dolela k odpadu od náboženského přesvědčení. Paragrafy ty by zajistily začátky pravomoci plnomocnou, jakmile by začala větší agitace pro odpad od církve židovské. Ovšem sami souhlasíme, aby si každý vyvolil tábor ten, který se mu zamítlou, nezávazal-li se již svým zvášťaním postavením k určitému konfesnímu povinnostem. Přes to však jest dobré konstatovat, jaký dvojí lohet jest v „zkrátkáchování“ Rakousku. Záhů například: „Každý soc. demokrat musí být bezverz.“ Mirovsko-Ostravský „Duch Času“ v č. 46 píše v příčině roku Husova: „Přátim rokem budeme vzpomínati politisícičetného výročí upadaní mistra Jana Husa... Naže dělnický jednota budou kromě výroční konati také sjedny, který bude pracovati k uplatnění zásady, praktikované již nyní v Americe: Zádný dělnický horec člen dělnického tělocvičné jednoty, nesmí být členem kterékoli církve! Cíl, který si zde vytáhl tělocvičné jednoty, bude troha rozšířit na celou stranu. Budou itéba pro tento cíl agitatorů podesvětim na Husových oslavách, bude řeba, aby homádové vystupování z církve katolické byly jejich positivním výsledkem. Jest si tedy velmi přání, aby tímto duchem byly oslavy neseny v tomto roce. Vyhízime násé organizačné v IV. kraji na Moravě, v I. a II. kraji ve Slezsku, aby se soudíl této myšlence schůze a přednášky o Husovi v prvních dnech červenových přípůsobení!“ Takovým způsobem soc. dem., která práce prohlásila, že nebozenství jest věci soukromou, tluče na veliky proticírkevní buben. Ze tento povyk má zastražiti a povolný učiniti ty soudruhy, kteří chtějí dale v církvi formálně setrvati, jest zcela zjejmo. Takový rámus by soc. dem. žurnalisté nedimili, kdyby věděli, že chlubně bláznasí uveděmělost organisované delinquiry vydělo z církve přirozenou. Kapálkých povely není potřebi u téch, kterí skutečným studiem se dopracovali názorů nových. Leč soc. dem. pohlaváři věděj, že sami soudruzi velikým dilem nerozumějí ani základním složkám sociologické vědy, natěž filosofickému závduzdění různých věronáviných poměrek. Tedy nejrychlejší filosofický kurs jest tento: Rychle pře z církve — Pak teprve až se uvážuje trochu snesitelné! Soudruzi rejtají stále více na to, že jejich videcové tak malo jim vymohli po stránce sociální. Proto dobré placeni pohlaváři snáši se odvraceny pozornost od krachu své socialistické povýšení běčováním křesťanského světového názoru, řeď listy se hemží různými nezřejmými útoky proti bibli a katechismu, anž by někdo uvedly, jak církve otrpěly námitky dosledně vývraží. Ale nejpoznejší ze všeho jest to, že se dovolují takové novinářské povely, které nedají nijak srovnati s duchem státních paragrafů. Pak až konzervativní pecivalové se též, že hořáti nad sádi všecko, aby uhlájili svobodu katolictva. Vždyž i mezi c. k. rady jsou horliví podporovatelé monastických sdružení. Proto jest všechno potřebné lidové katolické organizace, aby hořáti všečeli, že křesťanský názor světový vyznávaný otváření a rozhodné velké masy, s kterými nutno vždy posítati. Budoucnost.

Tentot jídení hnutíkům byl nejněm konec války a zahraniční mada brázdy dísi, které by byly propočty naprostě - mu beroucíctví, neboť pod nároku hnutí klesána císaře všecko. Táhla, která zůstala, byla uvedena jistě vedením proti sládcevorským všeckvětinám Rakousku a Německu. Různý valky mnoho měst - tyto bři věty: Bříži! Opravdově všecko všecko zde bylo, iž Německo. Z. Opravdově na Balkánia a v Malé Ásii zde Rusko i Rakousko a Německo i Osídlení Rakouskou.

Poletím Rakouska chtělo Rusko upravit své vlivy v severních Balkáních a Malé
 Ásii a kloně v mořských větvích. Udalostí v Libanonu byly jen vhadce a
 nejdříve schvalně ohrnuvají půlčetí vlasti ke všem. Francouzskou části
 obecího hospodářství a obchodní rámy a stranici jmen Grey (Anglie)
 Simeoni (francie) a Frusolky (Rusko). Rusko vzhledem k tomu, že poží-
 vala zájednické zahraničí Slovanů, ale zatva dalo Halič, bylo
 první jejich dílo Slovanum Ukrayineum a Polkum vzdáti jazyk
 a víru. Takémuž nevedlo se dobře. Králové armády ruské přivítaly se
 na nás vojska, aby Halič až po Krakov rtačen, Rusové počali rekat
 i pronámyky Karpaty k dílu Uher. Precíza - hromá přesila.
 Děsivý adjutorium nostrum intende! Přišla zima - naše
 vojsko v Karpatách omrzalé zmrzlé smutné decháčely o nemozech
 kloně sevna a v plavice počala vysoku zmrzlí - ale přece
 vojsko vytáhlo a skvěle sloužilo jako by bylo zdrobnělo své
 mohutnosti a zavá abetavost za miláčky ve vojně. Onejrač náro-
 vojsko muselo vyklidit haličská města, kloně Lvov, pak
 po hodině obvane; Počmylel, byly veliké závoly v myslivé mi-
 čeny, aby nepradly do rukou nepřitele. Koncem toho byl neškerý
 dobor pro moři k nám a do Německa zameren Anglie - a proto
 počala byt obava, alychom nebyli vykladoveni. Koncem
 roku počala spisování akcí a zjistování zásoba to ke ohla-
 šení, že bude moudra a abili statem maceře shantren.
 Rok minul a nevěstil niktečak, že nastane rok
 lepší.

Rok 1915

Domine salva nos per nos!

Ad a) Nebylo změn.

Ad b) Nebylo změn.

Ad c) Aktuálně slouží stěn v kostele, jenž by bylo mělo byt odpraveno správou z r. 1914 systému výše nad opravovanou plochu a hordíkům daleko. Tím už pomoc nesnaž. Kaupeny během celna - tky - valční tří neprůlín vrácení - ale pro jednorázovou dobu užití ročně dleb. Dovolal je sp. František Horačka konzulta a faks budíčovský Kaupeny od Františka v Olemouci i správou změn hrozí za 350 K.

Ad d) Nebylo žádajících oprav

Ad e) Nebylo změn

Ad f) Kdy se nemá padnout a pomalu zvykem, že káraní roční aktuální deku než 1/2 hodiny kdy všechny tři hodiny tak že za hodinu nebo Schatz hledí jen a sedí a malého slibky Boží skončený. Pro velkou slibku Božího ustanovení zvyk je - výjimečně neděle jist ticha něco takže i tyto slibky Boží byly zkráceny - a proto tři minuty v kostele v neděli zvyšena.

Ad g, h, i. Tiskový riport jak všechno tak, což ještě jest pod slivem vzdaly. Výnosy, písma, kněžstvo a mužskou vzdělosti a oportunitety v příjemné věci v neděli a svátku, v příjemné věci v neděli a svátku Boží, práce slibné a rukou v příjemné posti - vše vzdělosti i vzdělosti mužského, vzdělosti jen vzdělosti svátky i desetnámi vzdělosti mužského duchu, mužského kněžstva i duchovní správy ochrániči kněžstva, bohoslužev odvádění dorost se shol nového božího kněžstva - což díky, že bohoslužev se vypraviduje a boží ne - Doktorky, kněžstvo. Státní úřady, zákonodárnici a ministraři, nařízení pověření slov valčení, tří od nejménšího úřadu až po vyjednání má sloužiti schotně a rychle s tří stadium vyjednávání. Změna jakékoli osobní svobody, oprávně domácim, oprávně společenstvím, chomáčováním o členování tří pánství o svobodě tříku - vše podle jeho příkladu (censurou) vyjednávání. Pohřebna nařízení o vydávání příslušných listin, odvídání zbraní, sběriva a tří charakter, poslání úřadu zastaveny, člověk už vše k této slovesu nebo skutku se pouze byl postaven moží, podle výsledku pravomoci vyjednávání / soudu kreslník, vyjednávání soudu v Mor. Obrazové a soudního mnoha oslab - větším dle mnoha sociálních demokratů, roklistů, anarchistů.